



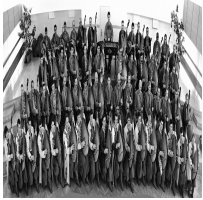
Я. О. Черногуз

# Капела бандуристів України ім. Г. Майбороди Національна заслужена

**КАПЕЛА БАНДУРИСТІВ УКРАЇНИ ім. Г. Майбороди Національна заслужена** – музичний колектив. Державна премія України ім. Т. Шевченка (1983). Засн. 1918 у Києві [В. Ємцем](#) як капела кобзарів у складі 7-ми осіб (згодом 12). Від 1924 – 1-а Київ. художня капела кобзарів. 1934–35 тимчасово входила до хор. капели «Думка». 1935 об'єднана із Полтав. капелою бандуристів (засн. 1925 [В. Кабачком](#)) та 2-ю Харків. худож. капелою кобзарів ім. Т. Шевченка під назвою 1-а зразк. капела бандуристів Наркомосу УСРР. 1941 розформов., відновила діяльність 1946 як Держ. капела бандуристів УРСР, від 1951 – засл. Під час нім. окупації частина учасників колиш. капели організувала у Києві [Капелу бандуристів ім. Т. Шевченка](#) (згодом – за кордоном). 1962 при капелі відкрито студію з підготовки актор. кадрів (нині кер. Н. Кузіна). Від 1995 – ім. Г. Майбороди. 1997 отримала статус «національна». Нині у складі творчого колективу – 70 осіб. У репертуарі – укр. нар. та істор. пісні, старовинні та сучасні думи, пісні на сл. Т. Шевченка (зокрема «Реве та стогне Дніпр широкий», «Думи мої»); твори укр. композиторів-класиків – К. Стеценка (кантати «Моліться, братія», «У неділеньку святую»; обидві – сл. Т. Шевченка), Г. Майбороди (обробки нар. пісень «Ой крикнула лебідонька», «Мала мати доню» тощо), О. Білаша (2 хори з опери «Гайдамаки» на сл. Т. Шевченка), В. Кирейка, А. Пашкевича, І. Поклада, а також зарубіж. – З. Фібіха, К. Вебера, Дж. Верді, Дж. Каччіні, Дж. Россіні, В.-А. Моцарта; духовна музика, яку виконують без супроводу бандур (твори К. Стеценка, А. Веделя, О. Кошиця, М. Леонтовича, О. Архангельського, П. Чеснокова та ін.); нар. колядки та щедрівки у супроводі бандур. При капелі діє інструм. ансамбль «Козаки» (кер. [Ю. Гвоздь](#)), Квартет бандуристів (кер. В. Голубничий). У концерт. програмах капели задіяні солісти *О. Юхименко, Р. Шевченко, В. Скороход, М. Куценко, О. Савчук, Р. Походня, І. Рева, С. Борисенко, М. Воловоденко, С. Захарець, М. Пер'ян, Я. Черногуз, А. Варивода, О. Шведов*. У різний час з капелою виступали видатні співаки [І. Козловський](#), [Б. Гмиря](#), [Д. Гнатюк](#), [Д. Петриненко](#), *М. Огренич*, [П. Білинник](#), *А. Солов'яненко*, [А. Кочерга](#), *І. Пономаренко*, *М. Стеф'юк*, *О. Нагорна*, *В. Лук'янець*; майстри худож. слова *А. Паламаренко*, [Н. Крюкова](#). Гастролі у Японії, Франції, Канаді, Німеччині, Іспанії, Польщі, Росії, Болгарії, Румунії, Великій Британії, Швейцарії, Угорщині, Аргентині. Є власна студія звукозапису. Має записи на Укр. радіо і

телебаченні, а також на 10-ти компакт-дисках і 6-ти грамплатівках. Тривалий час капелу очолювали *О. Мінківський* (1946–74), [М. Гвоздь](#) (1977–2010). Від 2010 худож. кер. – *В. Скоромний*, диригент – [А. Козачок](#).

## Фотоілюстрації



## Рекомендована література

1. Яценко Л. Державна заслужена капела бандуристів Української РСР. К., 1970;
2. Самчук У. Живі струни. Бандура і бандуристи. Детройт, 1976;
3. Лаба Б. Олександр Мінківський. К., 1980;
4. Немирович І. Взяв би я бандуру. К., 1986;
5. Черемський К. Повернення традиції. Х., 1999;
6. Жеплинський Б. Коротка історія кобзарства в Україні. Л., 2000;
7. Черкаський Л. Український народний музичний інструментарій на межі тисячоліть. К., 2007;
8. Черногуз Я. Кобзарська Січ (До 90-річчя Національної заслуженої капели бандуристів України ім. Г. Майбороди). К., 2008.

### Бібліографічний опис:

Капела бандуристів України ім. Г. Майбороди Національна заслужена / Я. О. Черногуз // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9395>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).